

vence 1921, č. 267 Sb. z. a n., povoluje se na rok 1924 nad peníz, ve státním rozpočtu pro rok 1924 uvedený, částka 80,000.000.— Kč. Úvěru toho nesmí býti použito k jiným účelům.

Čl. II.

Ministr financí se zmocňuje, aby částku v čl. I. uvedenou opatřil úvěrnými operacemi, pokud by se nenalézala úhrada ve státním rozpočtu pro rok 1924.

Čl. III.

Zákon tento nabude účinnosti dnem vyhlášení.

Ministru sociální péče se ukládá, aby jej provedl v dohodě se zúčastněnými ministry.

(Vyhlášen v 71. částce Sb. z. a n. dne 30. června 1924.)

Zákon ze dne 26. června 1924, č. 139, kterým se prodlužuje účinnost zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 322 Sb. z. a n., ve znění zákona ze dne 21. prosince 1921, č. 482 Sb. z. a n., a zákona ze dne 21. prosince 1922, č. 400 Sb. z. a n. o podpoře nezaměstnaných.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1. — Účinnost zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 322 Sb. z. a n., o podpoře nezaměstnaných, ve znění zákona ze dne 21. prosince 1921, č. 482 Sb. z. a n., a zákona ze dne 21. prosince 1922, č. 400 Sb. z. a n., prodlužuje se od 1. července 1924 do té doby, než nabude účinnosti zákon ze dne 19. července 1921, č. 267 Sb. z. a n., o státním příspěvku k podpoře nezaměstnaných, nejdéle však do 31. března 1925.

§ 2. — Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provede jej ministr sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

(Vyhlášen v 71. částce Sb. z. a n. dne 30. června 1924.)

Výnos ministerstva sociální péče ze dne 28. června 1924, č. 21.700/III/E o úpravě výměry podpor v nezaměstnanosti.

Ve schůzi ministerské rady, konané dne 22. května 1924, nařídila vláda republiky Československé, aby ministerstvem sociální péče počínajíc 1. červencem 1924 za použití ustanovení § 18 zákona čís. 322/1921 Sb. z. a n. výměra podpor v nezaměstnanosti byla stanovena takto:

A. Od 1. až do ukončení 6. měsíce doby podpůrné obnáší:

1. Osobní podpora nezaměstnaných uvedených v § 1 cit. zák. v obcích majících nejvýše 7000 obyvatel 6.— Kč denně, v obcích nad tento počet obyvatel 7·50 Kč denně.

2. Podpora samostatně výdělečně činných členů rodiny, jsou-li tito s hlavou rodiny nezaměstnaní (§ 4, odst. 4. zák. čís. 322/1921 Sb. z. a n.) 3·75 Kč.

3. Celková podpora hlavy rodiny i s rodinnými příplatky nesmí přesahovati denně 14.— Kč u osob bydlících v obcích majících nejvýše 7000 obyvatel, a 15·50 Kč denně u osob bydlících v obcích nad tento počet.

4. Rodinné příplatky ve výše uvedené době zůstávají beze změny.

B. Od 7. až do 9. měsíce, pokud pro jednotlivé pracovní kategorie v určitých okresech na základě speciálního souhlasu ministerstva financí výjimečně podpora v nezaměstnanosti se přiznává aneb v bu-

doucnosti přiznávatí bude, lze napříště vypláceti podporu toliko ve výši poloviční sazeb stanovených § 4, a to:

1. Osobní podpora činí 4— Kč denně u osob bydlících v obcích do 7000 obyvatel a 5— Kč denně u osob bydlících v obcích s větším počtem obyvatel.

2. Rodinné příplatky činí pro manželku nebo družku 1— Kč denně, pro děti vlastní nebo nevlastní 0·50 Kč denně.

3. Celková podpora hlavy rodiny i s rodinnými příplatky nesmí přesahovati denně 8— Kč u osob bydlících v obcích do 7000 obyvatel a 9— Kč denně u osob bydlících v obcích nad tento počet.

4. Pro členy domácnosti samostatně výdělečně činné mohla by býti přiznávána podpora toliko ve výši 2·50 Kč denně.

C. P o d e v ě t i m ě s í c í c h jakákoliv podpora z titulu zákona o podpoře nezaměstnaných se nedovoluje.

Následkem toho nutno dnem 30. června t. r. zastaviti další výplatu podpor oněm osobám, které před 1. červencem 1924 nepřetržitě byly již podporovány po dobu devět měsíců, t. j. byla-li jim podpora v nezaměstnanosti vyplácena bez přerušeni od 1. října 1923.

Totéž platí i o osobách podporovaných prostřednictvím správ závodů na základě směrnic, ve smyslu § 17 cit. zákona se skupinami zaměstnavatelů sjednaných, pokud se jedná o osoby úplně nezaměstnané a prostřednictvím správ závodů po šest dní v týdnu nepřetržitě podporované. Ustanovení toto nevztahuje se však na osoby částečně nebo střídavě pracující a za dny nucené prázdně správami závodů podporované, v kterémžto směru zůstává v platnosti výnos ministerstva sociální péče ze dne 16. srpna 1923, čís. 38.900/E-23, ovšem za použití výměry podpory přítomným výnosem stanovené.

Výnos ministerstva sociální péče ze dne 29. listopadu 1923, čís. 32.800/E/23, jakož i ostatní výnosy, pokud o době podpůrné a o výši podpory v nezaměstnanosti obsahují odchylná ustanovení, se zrušují.

Výnos ministerstva sociální péče ze dne 5. července 1924, č. 21.850/III/E o péči o nezaměstnané stavební dělníky.

Dodatkem ke zdejšímu oběžníku ze dne 12. června 1924, čís. 19957/E, jakož i ze dne 28. června 1924, čís. 21700/E, se sděluje, že účinnost zákona ze dne 12. srpna 1921, čís. 322 Sb. z. a n. ve znění zákona ze dne 21. prosince 1921, čís. 482 Sb. z. a n. a zákona ze dne 21. prosince 1922, čís. 400 Sb. z. a n., byla prodloužena zákonem ze dne 26. června 1924, čís. 139 Sb. z. a n., až do té doby, dokud nenabude účinnosti zákon ze dne 19. července 1921, č. 267 Sb. z. a n. o státním příspěvku k podpoře nezaměstnaných, nejdéle však do 31. března 1925.

Vzhledem k předneseným dotazům o výplatě podpor v nezaměstnanosti dělníkům stavebním se sděluje, že vláda republiky Československé neprojednala dosud návrh osnovy vládního nařízení o rozšíření působnosti zákona o podpoře nezaměstnaných též na dělnictvo stavební, který ministerstvem sociální péče byl vypracován a vládě k projednání předložen.

Poněvadž nebyla tedy prozatím prodloužena platnost vládního nařízení ze dne 19. ledna 1922, čís. 11 Sb. z. a n., jež ve znění upraveném vládním nařízením ze dne 29. prosince 1923, čís. 264 Sb. z. a n. platilo do 30. června 1924, nelze tudíž počínajíc 1. červencem 1924 eventuelně předložené žádosti stavebních dělníků za podporu v nezaměstnanosti příznivě vyřizovati se zřetelem k ustanovení § 2, bod 8. zákona čís. 322/1921